ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଓ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ - ସଂଖ୍ୟା ଛବିଶ

Jeff Pippenger
2026-01-12

ଛବ୍ବିଶ ନମ୍ବର

ଯୋଏଲଙ୍କର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ୧୫୦୦ ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ବିନାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଚାରି ସଂଖ୍ୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଚାରିଟି ଗୁଣକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଥିବା କେରୁବୀମମାନଙ୍କର ଚାରିଟି ମୁଖମଣ୍ଡଳୀୟ ପ୍ରକାଶ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାଶମାନଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଘିରି ଶିବିର କରିଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚତୁର୍ଭାଗୀୟ ବିଭାଜନ ସହ ସମନ୍ୱିତ। ସେମାନେ ଚାରିଟି ସୁସମାଚାରକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳର ସଦୃଶତା ବିଷୟରେ, ସେ ଚାରିଜଣଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟର ମୁହଁ ଥିଲା, ଏବଂ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସିଂହର ମୁହଁ; ସେ ଚାରିଜଣଙ୍କର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୃଷଭର ମୁହଁ ଥିଲା; ସେ ଚାରିଜଣଙ୍କର ଗରୁଡ଼ର ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଯିହିଜ୍କେଲ 1:10।

> ପ୍ରଥମ ଜୀବଟି ସିଂହ ପରି ଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଜୀବଟି ବଛା ପରି, ତୃତୀୟ ଜୀବଟିଙ୍କର ମୁହଁ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଥିଲା, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଜୀବଟି ଉଡ଼ୁଥିବା ଗରୁଡ଼ ପରି ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 4:7।

ବାଇବେଲ (ଗଣନା 2) ରେ 12ଟି ଗୋଷ୍ଠୀର ବିବରଣୀ ମିଳେ (ଲେବୀଙ୍କୁ ବହିଷ୍କୃତ କରି, ଯିଏ ତମ୍ବୁର ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଚାରିପାଖରେ ଶିବିର କରୁଥିଲେ), ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ତିନିଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିବା ଚାରିଟି ଶିବିରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଚାରି ପ୍ରଧାନ ଦିଗରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଧ୍ୱଜ ଅର୍ଥାତ୍ ପତାକା କିମ୍ବା ନିଶାନ ଅଧୀନରେ ଥିଲା। ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସମାନାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀୟ ଶିବିର କେରୁବୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସିଂହାସନର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ହୋଇଥାଏ।

ଯିହୁଦା ପୂର୍ବଦିଗକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦୟମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦିଗକୁ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। ଯିହୁଦାର ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ସିଂହ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯିହୁଦା ସହିତ ଥିବା ଦୁଇଟି ଗୋତ୍ର ହେଲେ ଇସ୍ସାଖର ଏବଂ ଜେବୁଲୁନ। ଯୋହନଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଣୀଟି ସିଂହ ସଦୃଶ ଥିଲା, ଯେପରି ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ କେରୁବମାନଙ୍କର ଏକ ମୁହଁ ସିଂହର ଥିଲା। ରୁବେନ—ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତୀକ—ଦକ୍ଷିଣଦିଗରେ ଶିମିଓନ ଏବଂ ଗାଦ ସହିତ ଥିଲା। ପଶ୍ଚିମଦିଗରେ ଏଫ୍ରାଇମ ଥିଲେ, ବିନ୍ୟାମୀନ ଏବଂ ମନଶ୍ଶେଙ୍କ ସହିତ, ଯେଉଁମାନେ ବୃଷଭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲେ। ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଦାନ ଥିଲେ, ଆଶେର ଏବଂ ନପ୍ତାଲୀ ସହିତ, ଯେଉଁମାନେ ଗରୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଚାରିଟି ମୁହଁ ସହିତ ଏହି ଗୋତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଚାରିଟି ସୁସମାଚାରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି।

ମାଥିଉ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ମାର୍କ ବଳିଦାନୀ ବୃଷଭ, ଲୂକ ମନୁଷ୍ୟ, ଏବଂ ଯୋହନ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଡ଼ୁଥିବା ଗରୁଡ଼। ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ସେହି ଜଣେ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଯିଏ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲନ୍ତି। ମାଥିଉର ପୁସ୍ତକରେ ମେସିହୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସରାସରି ଉଲ୍ଲେଖ୍ଣ (୧୨) ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ସୁସମାଚାରର ସମୁଦାୟ ଉଲ୍ଲେଖଠାରୁ ଅଧିକ ଅଛି। ଏଥିରେ କୌଣସି ତୁଳନା ହିଁ ହୁଏ ନାହିଁ।

ମାଥିଉଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଲୂକ, ଯିଏ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଭାବରେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ରହିଛି, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଜ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ଲୂକ ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟର ମୁହଁ। ମାର୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ସେହି ବଳିଦାନମୟ ନିବେଦନର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ; କାରଣ ମାର୍କ ହେଉଛନ୍ତି ବଳଦ। ଯୋହନ ହେଉଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିବା ଗରୁଡ଼, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ନିଜ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଭୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ଯେପରି ମାଥିଉର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ତାହାକୁ ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ମାଥିଉର ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ସ୍ୱାମୀ, ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକର ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା, ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍, ଏବଂ ସେହିଜଣେ ଯିଏ ନିଜ ବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଓ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଏବଂ ସେହିଜଣେ ବାକ୍ୟ। ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷ ପୁସ୍ତକ—ଉଭୟେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପୁସ୍ତକ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିନଥାଇପାରନ୍ତି ଯେ ମାଥିଉ ନୂତନ ନିୟମର ଆଲ୍ଫା; ତେଣୁ ଏହାକୁ ନୂତନ ନିୟମର ଓମେଗା ସହ ସମନ୍ୱିତ ହେବାକୁ ହେବ। ଏହାକୁ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ।

ଏହେତୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମାଥିଉରେ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ରେଖାର ସମାନାନ୍ତର ରେଖାକୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଛୁ, ତେବେ ଏହା ତାହାଠାରୁ କମ୍ କିଛି ନୁହେଁ, ବରଂ ମାଥିଉ ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯାହାକୁ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ, ମାଥିଉ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ଆମେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ସେହି ହେଲା ଯେ ମାଥିଉର ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ପୃଥକୀକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଠଟି ହାୟ, ଯାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିରୂପ ସେହି ଆଠଟି ପ୍ରାଣରେ ମିଳେ, ଯେଉଁମାନେ ସୁରକ୍ଷାର ତାରଣୀରେ ଆରୋହଣ କରୁଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। 23 ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ 2300 ଦିନ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ତାହାର ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ସେପରି କରିବ। 23 ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ଅଧ୍ୟାୟ ଚବିଶ ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ତାଙ୍କର ସଂଳାପ ନବୀନଭାବେ ସମାପ୍ତ କରି, ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ସଂଖ୍ୟା 24 ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସେହି ନିଖୁଟ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମାଥିଉ ଚବିଶରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ମାଥିଉ 24ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ପଦ୍ଧତିର ଏକ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଯାହା ବିଶେଷଭାବେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସକୁ, ଏବଂ ସେହିପରି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସକୁ, ସମ୍ବୋଧିତ କରେ। 24 ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରର ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ ଧର୍ମିକତାର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି। ତାହାର ମୁଣ୍ଡରେ ବାରୋଟି ତାରା ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ 24କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; କାରଣ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର 12ଟି ଗୋତ୍ର ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ବାରୋଟି ଶିଷ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଅଧ୍ୟାୟ ଚବିଶରେ 1798 ଠାରୁ ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ତାହାପରେ ଆସେ ମାଥିଉ 25।

ସଂଖ୍ୟା ୨୫ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ—ସେମାନେ ଭଲ ହେଉନ୍ତୁ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ—କିନ୍ତୁ ଏହା ଯେତେଟା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେତେଟାଇ ଏହା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମାଥିଉ ୨୫ ରେ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ, କିମ୍ବା ତିନୋଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଆଧାରରେ, ସେହି ପୃଥକ୍କରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ସଂଖ୍ୟା ପଚିଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ହୋଇଛି। ନିଶ୍ଚୟ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଲରାୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ। ସେହି ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ; ତାଲେଣ୍ଟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ, ଏବଂ ମେଷ ଓ ଛେଳିମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ବିଚାର।

ଛବ୍ିଶତମ ଅଧ ।ୟରୁ ଅଠାଇଶତମ ଅଧ ।ୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ   ପାସଓଭରର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ   କରି କ୍ରୁଶବିଧାନୋତ୍ତ   ର ସୁସମାଚାରୀୟ ଆଜ୍ଞ । ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ବିବରଣୀ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏହାପରେ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ଯୀଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶେଷ କରି କହିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପସ୍ହା ପର୍ବ ଆସିବ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କ୍ରୁଶବିଧ ହେବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଘାତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଛନ୍ତି।" ମାଥିଉ 26:1, 2.

ଅଧାୟ ୨୬ରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ୱେମାର୍କମାନଙ୍କର ସାରାଂଶ ହେଉଛି—ପଦ ୩ ରୁ ୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଷଡଯନ୍ତ୍ର। ପରେ, ପଦ ୬ ରୁ ୧୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଥାନୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରାଯାଏ। ପଦ ୧୪ ରୁ ୧୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦା ତିରିଶି ରୂପା ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦ୍ରୋହ କରେ। ତାହାପରେ, ପଦ ୧୭ ରୁ ୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ପସ୍ଖା ପର୍ବ ଆସେ। ପଦ ୨୬ ରୁ ୨୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପଦ ୩୦ରେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାରକୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଦିଅନ୍ତି। ପଦ ୩୬ ରୁ ୪୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ ଗେଥ୍ସେମାନୀରେ ଅଛନ୍ତି। ପଦ ୪୭ ରୁ ୫୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ ଗିରଫ ହୁଅନ୍ତି; ତାହାପରେ ପଦ ୫୭ ରୁ ୬୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ କାୟାଫା ଓ ସନ୍ହେଡ୍ରିନ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହନ୍ତି। ପଦ ୬୯ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଅଧାୟରେ ଦଶଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ୱେମାର୍କ ଅଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ହେବ।

ଅଧାୟ ସତାଇଶରେ ମଧ ଦଶଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି। ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଏ; ପରେ ଯିହୁଦା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରେ; ତାପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଆଯାଏ; ପରେ ବରବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛାଯାଏ; ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରାଇବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି; ତାପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କରାଯାଏ; ପରେ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତା; ତାପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ; ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମାଧି ଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ତାପରେ ସମାଧିସ୍ଥଳରେ ଥିବା ପାହାରାଦାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ।

ଅଧାୟ ଅଠାଇଶରେ କେବଳ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି; ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ତାହା ପରେ ସନହେଦ୍ରିନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ମହା ଆଦେଶ। ତେଇଶୋଟି ପୃଥକ ପଥଚିହ୍ନ ସହିତ ତିନୋଟି ଅଧାୟର କ୍ରୁଶର ଇତିହାସ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।

ମାଥିଉ 26 – ଦଶଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳୀ

1. 1. ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କର ଷଡଯନ୍ତ୍ର (ପଦ 3–5)
2. ୨. ଆଲାବାଷ୍ଟର ପାତ୍ର ନେଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେଥାନିଆରେ ଅଭିଷେକ (ପଦ ୬–୧୩)
3. ୩. ଯିହୁଦା 30 ଟି ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ (ପଦ 14–16)
4. ୪. ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପାସ୍‌ଓଭରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଭୋଜନ (ପଦ ୧୭–୨୫)
5. ୫. ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜର ସ୍ଥାପନା (ପଦ ୨୬–୨୯)
6. ୬. ପେତ୍ରଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାରର ପୂର୍ବବାଣୀ (ପଦ 30–35)
7. ୭. ଗେଥସେମନୀରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା (ପଦ ୩୬–୪୬)
8. ୮. ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତ ଓ ଗିରଫ (ପଦ ୪୭–୫୬)
9. ୯. କାୟାଫା ଓ ସାନହେଦ୍ରିନ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଚାର (ପଦ ୫୭–୬୮)
10. ୧୦. ପେତ୍ରଙ୍କର ତିନିଥର ଅସ୍ୱୀକାର (ପଦ ୬୯–୭୫)

ମାଥିଉ 27 – ଦଶଟି ପଥଚିହ୍ନ

1. 1. ପୀଲାତଙ୍କ ହାତକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରାଗଲା (ପଦ 1–2)
2. 2. ଯୁଦାସଙ୍କର ଅନୁତାପ ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା (ପଦ 3–10)
3. ୩. ପୀଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁ – ଔପଚାରିକ ରୋମୀୟ ବିଚାର (ପଦ୍ୟ ୧୧–୧୪)

4. ୪. ଯୀଶୁଙ୍କ   ଉପରେ ବରବ ୍ବାଙ୍କ ୁ ଚୟନ (ପଦ ୧୫–୨୬)
5. ୫. ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶାରୋପଣ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରେ (ବରବ୍ବାଙ୍କ ମୁକ୍ତି ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ)
6. ୬. ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପହାସ ଓ ଚାବୁକପ୍ରହାର (ପଦ ୨୭–୩୧)
7. ୭. ଶୂଳୀକରଣ (ପଦ ୩୨–୪୪)
8. ୮. ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ (ପଦ ୪୫–୫୦)
9. ୯. ଅଲୌକିକ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଆରିମଥିଆର ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଧିଦାନ (ପଦ ୫୧–୬୧)
10. ୧୦. ସମାଧି ପାଖରେ ପାହାରାଦାର ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇବା (ପଦ ୬୨–୬୬)

ମାଥିଉ 28 – ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ

1. 1. ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ଖାଲି କବର (ପଦ୍ୟ 1–10)
2. 2. ସେନାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ କହିଥିବା ମିଥ୍ୟା (ପଦ 11–15)
3. ୩. ମହା ଆଜ୍ଞା (ପଦ ୧୬–୨୦)

ଯେପରି ବେଥାନିରେ ଅଭିଷେକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହା ଆଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଭବ ତାଙ୍କର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ସେପରି ଏହି ସମାନ ସଙ୍କେତସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ, ଯେବେ ସେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଶେଷ ବିଜୟର ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚନ୍ତି।

ଛବିଶରୁ ଅଠାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ପାସ୍‌ଓଭର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ୨୩ଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ମାଇଲଫଳକ ଉପରେ ସଂରଚିତ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ରବିବାରୀୟ ଆଇନକୁ ପୂର୍ବ କରୁଥିବା ଓ ତାହା ପରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ।

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନଦିନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ ହୋଇଥିଲା,—ଏହାସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଏକେ ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ମଥି 25 ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାରେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବାହକୁ ବରଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 427.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ରେ ୨୩୦୦ ଦିନର ସମାପ୍ତି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ମାଥିଉଙ୍କ ଶେଷ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ୨୩ଟି ପଥଚିହ୍ନ ସେହି ମୂଲ୍ୟବାନ ରକ୍ତକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ।

> "ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା, କ୍ରୁଶ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଯେପରି ଉଦ୍ଧାରର ପରିକଳ୍ପନା ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ସେପରି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆରୋହଣ କଲେ। ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଦାର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ, 'ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପାଇଁ ଅଗ୍ରଦୂତ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି।' Hebrews 6:20. ସେଠାରେ କ୍ୟାଲଭେରିର କ୍ରୁଶର ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ। ସେଠାରେ ଆମେ ମୋଚନର ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ଲାଭ କରିପାରୁ। ମନୁଷ୍ୟର ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ଅସୀମ ବ୍ୟୟରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି; ଯେ ବଳିଦାନ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା ଭଙ୍ଗିତ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟାପକ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମତୁଲ୍ୟ। ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଯିବାର ପଥ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରେ।" The Great Controversy, 489.

ମାଥିଉଙ୍କ ୨୩ ଅଧ୍ୟାୟ ନକଲୀ ଯାଜକତ୍ୱ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ୨୬ରୁ ୨୮ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ୨୩ ଅଧ୍ୟାୟର ଓମେଗା ଅଟେ। ନକଲୀ ଲେବୀୟମାନେ, ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଜୁଡ଼ି ଧୀରେଧୀରେ ବଢୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହ, ଶେଷ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା।

ଚତୁର୍ବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପଦ୍ଧତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ସେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ, ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଯାଇଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆଗାମୀରେ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି।

ଇ.ସ. 70 ମସିହାରେ ଯେରୁଶାଲେମର ପତନ, ସେହି ବର୍ଷର ସେହି ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା ଯେଦିନ ନବୂଖଦ୍ନେଜର ପ୍ରଥମେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲେ। ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ପୂର୍ବ ଇତିହାସ ଥିଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ତୀତସ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଦଖଳ କଲେ, ତାହା ଜଗତର ଶେଷକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା। ମାଥିଉ 24 "line upon line" ପଦ୍ଧତିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି, ଏହିପରି "ପଦ୍ଧତି"କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ଅଧ୍ୟାୟ 24 ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା "ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" ବିଷୟରେ ବୁଝିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି—ଯାହା ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଳଭୂତ ବୁଝାମଣା, ଏବଂ ଦାନିଏଲରେ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକ। ଏହା ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ମିଲରୀୟ ବୁଝାମଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି 2 ଥେସଲନୀକୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମରେ ଅଂଶୀ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ସରାସରି ଲୂକ 21 ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଏହିପରି ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଏହା ଲୂକ 21:24 ର "ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟ" ସହିତ ମଧ୍ୟ ସଂଯୁକ୍ତ, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କର "ସାତ ସମୟ" କୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ କୁଞ୍ଜି, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ମନ୍ଦିରର ମାପ ସହ ସମନ୍ୱିତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ତାହାପରେ 24 ଓ 25, ଏବଂ ପରେ 26 ରୁ 27 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇ, ଏମିତି ତିନୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ତେଇଶଟି ଚିହ୍ନବିନ୍ଦୁ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଆଲ୍ଫାରୁ ଓମେଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ। ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସତାଇଶ ଓ ଅଠାଇଶ ସହ ଯୋଗ କଲେ "81" ହୁଏ, ଯାହା ଯାଜକତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ (Genesis, Matthew and Revelation) 11 ରୁ 22 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ଗୋଟିଏ ରେଖା ଅଟନ୍ତି। 23 ରୁ 28 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ସତ୍ୟର ଗୋଟିଏ ରେଖା, ଯାହା 23 ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 23 ରେ ଶେଷ ହୁଏ।

ମାଥିଉ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମରୁ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଂଶଟି ତାହାରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାଳାର ପ୍ରଥମ ରେଖା। ପ୍ରଥମେ ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ତାହାପରେ ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟ। ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ମାଥିଉରେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହମୁଖ ରୂପେ ମାଥିଉ ମେସିହୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାରୋଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ବାରୋଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସର ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେପରି ମାଥିଉ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ଇତିହାସ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ତିନିଟି ଉପାଦାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ରାଜା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ମାଥିଉ ଚୟିତ ଜନସମୂହ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଅବ୍ରାହାମରୁ ଦାଉଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୪ ପିଢ଼ି ଥିଲା, ଦାଉଦରୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୌଦ ପିଢ଼ି ଥିଲା, ଏବଂ ବାବିଲୋନରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଏକ ଚୌଦ ପିଢ଼ି ଅଛି। ମାଥିଉରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ୍ତରିତ,

କାରଣ ମୋଶା ହେଲେ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ , ଅର୍ଥାତ୍ ଓମେଗାଙ୍କ ର ଆଲ ୍ଫା। ମୋଶାଙ୍କ ଏକଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଜୀବନ, ନୋହଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପରୀକ୍ଷ ।କାଳୀନ ସମୟର ଏକଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ିତ। ତେଣୁ ନୋହଙ୍କ ଚୁକ୍ତ ି, ଚୟିତ ଜନସମୂହର ଚୁକ୍ତ ି ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ । ମୋଶାଙ୍କ ଏକଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ, ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟ ।ୟକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଶେଷ ହେଲା ପ୍ର ଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ମିଶରୀୟଙ୍କ ବଧ ସହିତ, ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷୀୟ ପର୍ଯ୍ୟ ।ୟର ଶେଷରେ ପ୍ର ଥମଜାତମାନଙ୍କ , ଫେରାଉନ୍ ଓ ତାଙ୍କ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ବଧ ସହିତ। ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷୀୟ ପର୍ଯ୍ୟ ।ୟ କାଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ରୋ ।ହରେ ଶେଷ ହେଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷୀୟ ପର୍ଯ୍ୟ ।ୟ କାଦେଶର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ବିଦ୍ରୋ ।ହରେ ଶେଷ ହେଲା। ଆଲ ୍ଫାର ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ସମସ୍ତେ କାଦେଶରେ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତ ି, ଏବଂ ମାଥିଉଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଦାଉଦ, ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦ 1ଭାବ, ଏବଂ ଚୁକ୍ତ ିର ଦୂତଙ୍କ ନିକଟରେ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତ ି।

ଯେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କର ଆଲଫା କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଓମେଗା ସହ ସମଲିନ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ କାଦେଶର ଛଅଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରହନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି 1843 ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ। ମାଥିଉଙ୍କର ବଂଶାବଳୀରେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କାଦେଶରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେଠାହିଁ ହେଉଛି ସେ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ବାବିଲୋନକୁ ନିଆଯାଏ, ଯେପରି କ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରନ୍ତି। ରବିବାର ଆଇନରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦାଉଦଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, କାରଣ ଦାଉଦ ସେହି ତିନିଜଣ ମାନବ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେମାନେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। କ୍ରୀଷ୍ଟ, ଦାଉଦ, ଯୋସେଫ ଏବଂ ଇହିଜ୍କିଏଲ ସମସ୍ତେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସମେତ, ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ଚାରିଜଣ ତିରିଶି-ବର୍ଷ-ବୟସ୍କ ଦେବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେବେ ସଂଘର୍ଷରତ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଜଣେ ଯାଜକ ଓ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ରବିବାର ଆଇନରେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯାହା କାଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ; ତେଣୁ ମାଥିଉଙ୍କ ବଂଶାବଳୀରେ ଥିବା ଦାଉଦ, ତିରିଶି-ବର୍ଷ-ବୟସ୍କ ଦାଉଦଙ୍କ ସହ ସମଲିନ ହୁଅନ୍ତି।

ପ୍ରସ୍ତୁତିର ତିରିଶି ବର୍ଷ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ସହିତ, ଏବଂ ଏକ ଯାଜକଙ୍କ ବୟସ ସହିତ, ତଥା ଦାନିଏଲ 12:11 ର 1290 ବର୍ଷ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ମାଥିଉଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ବାରୋଟି ମେସିହୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିକୁ ବିଚାର କରିବୁ। ପ୍ରଥମେ ଆମେ ମାଥିଉ ମଧ୍ୟରେ ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ; ପ୍ରଥମରୁ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତାହାପରେ ଏଗାରହରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ପରେ ତେଇଶତମରୁ ଅଠାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

> "1844 ମସିହାର ବିଷାଦାନୁଭବ ପରେ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁଁ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ସହ ସମାନଭାବେ ଏହି ମତ ଧାରଣ କରୁଥିଲି ଯେ, ଦୟାର ଦ୍ୱାର ସେତେବେଳେ ଜଗତ ପାଇଁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମୋତେ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ଦିଆଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଆମର ଭୁଲକୁ ସଂଶୋଧନ କରି, ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଆଲୋକ।"

> "ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ-ଦ୍ୱାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସୀ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅର୍ଥରେ ନୁହେଁ ଯେପରି ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ପଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ, କିମ୍ବା ଯେପରି ମୋର ବିରୋଧୀମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।"

> "ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଜଳପ୍ରଳୟର ଜଳରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ପାପୀ ମାନବଜାତିଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହୋଇଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ନୋହଙ୍କୁ ବନ୍ଦ-ଦ୍ୱାରର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ: 'ମୋର ଆତ୍ମା ସଦାକାଳ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ବିବାଦ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ମଧ୍ୟ ମାଂସମୟ; ତଥାପି ତାହାର ଦିନ ଏକଶେ କୁରି ବର୍ଷ ହେବ' (ଆଦିପୁସ୍ତକ 6:3)।"

> "ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦିନରେ ଏକ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ସୋଦୋମର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହ ଦୟା ଆଉ ନିବେଦନ କରିବା ବନ୍ଦ କଲା, ଏବଂ ଲୋଟ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ନିଶେଷ ହେଲେ।"

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ପିଢ଼ୀର ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ତୁମମାନଙ୍କ ଘର ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି' (ମାଥିଉ 23:38)।

"ସମୟର ପ୍ରବାହକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରି, ସେହି ଏକେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଯୋହନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କଲେ: 'ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7)।"

"ମୋତେ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଯେ 1844 ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣା ସହ ଉପସ୍ଥିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ସେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅନୁରୋଧ କରୁନଥିଲେ।"

"ଯେମାନେ ଆଲୋକକୁ ଦେଖିନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଦୋଷ ନଥିଲା। କେବଳ ସେହି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଦେବଙ୍କ ଆତ୍ମା ପହଞ୍ଚି ପାରୁନଥିଲା, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅବମାନ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ, ଯେପରି ମୁଁ କହିଛି, ଉଭୟେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ—ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭକ୍ତିର ଏକ ବାହ୍ୟ ରୂପ ଥାଇପାରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରୀ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଦେବଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସଜୀବ ସମ୍ପର୍କ ନଥିବାରୁ, ସେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କ ଭ୍ରମମୟ ଛଳନାରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯିବେ। ଏହି ଦର୍ଶନରେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଛି—ଯେମାନେ ନିଜେ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ଆଲୋକକୁ ଏକ ଭ୍ରମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଜଗତର ଦୁଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ। ଯେମାନେ ଆଲୋକକୁ ଦେଖିନଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଦୋଷୀ ନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ।" Selected Messages, book 1, 62, 63.

"ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମାତ୍ର ନିଜମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ଲାଭଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯିହୂଦୀମାନେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଗତର ତାରକ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମା ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଆରୋହଣ ସମୟରେ ନିଜ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାଇବେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲେ, ଯାହାର ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ ବଳିଦାନ ଓ ନିବେଦନ ଜାରି ରଖିଲେ। ପ୍ରତିରୂପ ଓ ଛାୟାମୂଳକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଯେଉଁ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରବେଶ ପାଉଥିଲେ, ସେହି ଦ୍ୱାର ଆଉ ଖୋଲା ରହିଲା ନାହିଁ। ଯିହୂଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ପଥରେ ଖୋଜିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯେପଥରେ ସେ ସମୟରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଚାଲୁଥିବା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ମିଳିପାରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସାଙ୍ଗତ୍ୟ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଥିଲା। ସତ୍ୟ ବଳିଦାନ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା; ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ଲାଭଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।"

“ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ, ଯେମାନେ ନାମମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସାବଧାନ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଏବଂ ଆମ ଦୟାଳୁ ମହାୟାଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ ଭାବରେ ଅଜ୍ଞାନ ରହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସେବାରେ, ଯେତେବେଳେ ମହାୟାଜକ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ପବିତ୍ରାଳୟର ଚାରିପାଖରେ ସମାବେଶ ହେବାକୁ ଓ ସର୍ବାଧିକ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ନମ୍ର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାପମାନଙ୍କର କ୍ଷମା ପାଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ସମାଜରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ। ଏହି ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ଏହା କେତେ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେ ଆମେ ଆମର ମହାୟାଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଓ ଆମ ପାଖରୁ କେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ଜାଣିବା।”

“ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର କୃପାବଶତଃ ଯେ ସଚେତନବାଣୀ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ସେମାନେ କିପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ, ତାହା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା। ସେମାନେ ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସେହି ପାପୀ ବଂଶରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଜଳପ୍ରଳୟର ପାଣିରେ ନଷ୍ଟ ହେଲେ। ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସମୟରେ, ସଦୋମର ଦୋଷୀ ଅବସ୍ଥାନୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ କୃପାର ନିବେଦନ ବନ୍ଦ ହେଲା, ଏବଂ ଲୋଟ, ତାଙ୍କ ଜଣେଇ ଓ ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ପିଢ଼ିର ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ: ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଛି।’ ମାଥିଉ 23:38। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି, ସେହି ଏକେ ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ‘ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ’: ‘ଏହି କାରଣରୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି; ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି, ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି।’ 2 ଥେସ୍ସଲନୀକୀୟ 2:10–12। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବଚନର ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ପରିମାଣରେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଭ୍ରମକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରବଞ୍ଚନାଙ୍କ ହାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି।” The Great Controversy, 430, 431.